

Ведбал: София настръхва Пролетариата срещу гнилата буржоазия. Ах ти бедни български народо, до кога ще те тълчат чорбаджийте - изедници. До кога?!

Стражара: 8-й Вие, там, я се разпръсквайте! Не знаете ли ченемож да се стои до кметата и тротоарите. Хайде махайте се. Знаете ли новата заповед? Събранията на открито са забранени. Махайте се от там. Чухте ли вие бе.?

Ведбал: Няма кой да изпълнява твоите улави заповеди.

Стражара: Няма ли? Ще видиме. /свири с свирката си и се спуска срещу Смирнски, но насреща му излиза Червения и го хваща през кръста/

Червения: Ха сега да те видя, де. Много лесно исках да арестувам хората.

Не мърдай че ще те тресна от земята! /вдига го в въздух/ А мръдна а те у у трепях като яра. /около тях са начоглавят и останалите младежи, тъй че стражара не може да мръдне, нито два се откопча от ръцете на Червения/ Един младеж на стражара: По лека бе хей байо! Кого плашиш?!

Червения: И ти си вонял хората, бе господин стражар! Колко сме ги видяли такива като тебе! Ще арестувам а? Ще те пушна, но ако си идеш на място. За тебе ще стане и по лошо, ако се зъбиш. Върви си ти казвам. Ой оня изоб

бяга. /ведбал стои до него и се смее/

Ведбал: Джандар такъв. /Всички вкупем избутват стражара до стълба и застават около него като на стража, без да му дават да мръдне, като дочакват там идещата вече манифестация. Чуват се викове: "Долу крвоолока Пастухов! Смърт на палачите!"

Червения: 8-Долу Пастухов. Долу! /на стражара /ха мърдай сега де! /че те пр

бия тука като псе.

Ведбал: Ой, е от ония, платените псета, дето са тръгнали да спират народа.

Стражара: Чекайте малко, я че ви научим вазе! /опитва се да свири с свирката си, но Червения мигновено му грабва свирката и я захвърля надалече/ Червения: 8 Дар на си смаял да мръднеш че ще ти забуча един нок в гърба.

Чу ли бе, хей тебе казвам какво се втиляваш такъв!

Ведбал: Ти не разбра ли че с народ не можеш да се бориш! Ние сме тука стототици а отгорендат хиляди. Ще те направим на сол стои мирно. /Хората са заприщили улицата, а виковете: "Позор на крвопиена Пастухов! -ехтят по въздух/

Ведбал: /на стражара/ Народ е това. Убиват хората, бедните, нещастните а ти си се затичал да им помагаш! Срам и позор! /с цялия си глас/ Долу капитала! 5 Срам и позор за ония които убиват бедните работници. Срам! Пастухов е бандит. /някой от страни извиква: "Кавалерия! Чува се командата: "Саблите в ръце!"

Ведбал: Не обойте се другари! Не отстъпвайте! /обръща се към страната от където се чува тропоренето на конските копита/ Братя, ще сечете ли зашите баби майки и сестри? Те са излезнали да изпратят до вечните жилища ония които убиха завчера Пастуховите наемници. Ще сечете ли вий другари нас които всеки ден не си доядаме за да да живее разбойническата класа на капиталистите и мръсната буржоазия. Това ще бъде най-черно престъпление. Скрийте саблите в ножниците си, не забравяйте че ние до вчера бяхме ваши